

तासां विलपमानानां तत्र राक्षसयोषितां ।
 ज्येष्ठा पत्नी प्रिया दीना भर्तारं समुदैक्षत ॥ १ ॥
 दशग्रीवं कृतं दृष्ट्वा रामेणादुतकर्मणा ।
 पतिं मन्दोदरी तत्र कृपां पर्यदेवयत् ॥ २ ॥
 ननु नाम महाबाहो तव वैश्रवणानुज ।
 क्रुद्धस्य प्रमुखे स्थातुं न समर्थः शतक्रतुः ॥ ३ ॥
 ऋषयश्चापि देवाश्च गन्धर्वाश्च यशस्विनः ।
 यक्षाश्चैव तवोद्विग्नाश्चारणाश्च दिशो गताः ॥ ४ ॥
 स त्वं मानुषमात्रेण युधि रामेण पातितः ।
 न व्यपत्रपसे स्वप्तुं किमिदं राक्षसाधिप ॥ ५ ॥
 कथं त्रैलोक्यमाक्रम्य श्रिया वीर्येण चान्वितं ।
 अविषक्तं जघान त्वां मानुषो वानरानुगः ॥ ६ ॥
 मानुषाणामविषये चरतः कामद्वेषिणः ।
 विनाशस्तव रामेण संयुगे नोपलभ्यते ॥ ७ ॥
 न चैतत् कर्म रामस्य श्रद्धामि चमूमुखे ।
 सर्वतः समुदीर्णस्य तव तेनाभिर्मर्दनं ॥ ८ ॥
 अथवा रामद्वेषेण विजुश्च स्वयमागतः ।
 तव नाशाय मायाभिः प्रविश्यानुपलक्षितः ॥ ९ ॥